

Virkelighetsbasert tillitsfullhet Reality-based confidence

The Christian Science Journal, januar 2010

Suzanne Biggs

Med tillit? Eller med frykt? To veldig forskjellige måter å gå inn i neste øyeblikk på. Når jeg står overfor spørsmål i livet mitt – fra det mest dramatiske til det alminneligste – liker jeg å tenke på at jeg kan fortsette med tillit snarere enn med frykt. Imidlertid vil jeg gjerne ha noe mer enn bare tillit til mine menneskelige egenskaper og evner. Når jeg stoler på eget personlig forråd av ferdigheter, er det at jeg må akseptere begrensninger som er iboende i dødelig tilværelse, det eneste jeg kan stole på.

Istedenfor begrensning vil jeg ha den tilliten som kommer med en dypere forståelse av hvem jeg er som Guds idé. Etterhvert som jeg hver dag lærer mer om Gud og derfor mer om min identitet som Hans idé, vokser min tillit som er basert på virkeligheten, og skyver ubønnhørlig ut menneskelig tvil og frykt. Hver gang jeg avviser begrensningen som henger sammen med tillit som bare er menneskelig (avviser tilliten til det menneskelige med sine begrensninger, fylles livet mitt av de endeløse mulighetene for uendelig ufeilbar fryktløs handling. Gud er alt og Han er god. Dette er de absolutte fakta som tar mitt ønske om virkelighets-basert tillit ut av verden for ønsketenkning. Jeg trenger ikke lenger "håpe" at jeg har det som skal til for å være fryktløs. Jeg vet at jeg har det.

For meg er Jesus det perfekte eksempel på virkelighetsbasert tillitsfullhet. Hans forståelse av sin åndelige, Gud-gitte identitet gjorde at han kunne være fullstendig fryktløs – og det var denne tillitsfullheten som oppmuntret de rundt ham til å være uredde. Det var ingenting han sto overfor som han ikke betraktet i lys av Guds syn på fullkommenhet. Derfor ble alt som det var behov for besørget. De som var syke ble friske, de som syndet ble forløst, de som manglet noe, opplevde overflod rett for hånden. Gjennom lovene i Kristen Vitenskap har hver av oss kontinuerlig tilgang på den samme fryktløse tillitsfullhet som ble illustrert i Jesu liv. Uansett hvor redd, syk, såret, forvirret eller hjelpeløse vi kan synes å være – sannheten er at akkurat i dette øyeblikk metter Gud hver av sine ideer – du og jeg og alle andre – med tillitsfullhet til sin makt/kraft. Det Han er, har vi også som refleksjon.

For noen år siden fikk jeg en flott anledning til å praktisere min virkelighets-baserte tillitsfullhet. Jeg ble kastet av en hest da jeg var ute og red, og ble funnet bevisstløs av naboer som tilkalte hjelp. Da jeg første gang kom til bevissthet igjen skulle ambulanspersonalet til å plassere meg i bilen etter å ha stabilisert meg med en nakkestøtte og en spesiell plate for å holde hodet mitt i ro. Jeg mistet bevisstheten igjen og våknet opp i akkutt-rommet ved det lokale sykehuset. Det var tatt røntgenbilder, min mann og noen venner hadde kommet, og legen som hadde studert røntgenbildene advarte om at den minste gale bevegelse kunne forårsake lammelse eller til og med død. Legen forklarte at jeg øyeblikkelig måtte bringes til et større hovedsykehus hvor spesialister kunne ta seg av meg. Det er her den virkelighets-baserte tillitsfullheten først slo til. Med en gang tenkte jeg: "Jeg trenger ikke reise *noe sted* for det. Jeg har min egen "spesialist" tilgjengelig hele døgnet. Var det mulig at noen kunne vite mer om meg enn min Skaper?"

Selv om det kunne se ut som om jeg med frykt skulle ha veid for og imot de foreliggende mulighetene mens jeg lå der på båren, så jeg faktisk bare én mulighet – helbredelse. Så mens legen vennlig men bestemt forklarte om mine (etter hans mening) begrensede muligheter, sa jeg til ham at jeg ville reise til en Kristen Vitenskaps pleieinstitusjon, hvor jeg kunne stole utelukkende på åndelig helbredelse. Diskusjon fulgte, og selv om han fortsatte å komme med fryktelige advarsler

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherald>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Opp til 50 kopier av denne artikkelen kan skrives ut og distribueres på et utgiftsdekkende grunnlag. Artikkelen må ikke sendes som e-post, eller innlemmes i en nettside. Vennligst send isteden en lenke til denne artikkelen på nettsiden til CSPS. For å få tillatelse til å gjengi artikkelen i en annen publikasjon, send en e-post til copyright@cpsps.com, med titellinjen "Copyright Request" på engelsk.

mot mot at jeg ble flyttet på, lot legen meg motvillig dra. Skjønt han ikke virkelig forsto hvor min tillitsfullhet kom fra, følte jeg at han respekterte den.

Denne oppriktige legen hadde gitt meg begrensede valgmuligheter, men jeg visste at jeg hadde en annen mulighet – fullstendig helbredelse, fullstendig frihet. Jeg lå i korridoren på sykehuset i en tilstand som syntes skremmende og farlig ut og likevel rokket det ikke ved min tillit. Å stole på Guds totale, virkningsfulle omsorg har alltid vært min første, sikreste og klokeste tilnærming til en hvilken som helst situasjon. Denne tillitsfullheten som er basert på virkelighet – som innbefatter å se frykt i øynene og se den som uvirkelig – tilintetgjør enhver makt som frykt forsøker å ha.

Da jeg kom til pleieinstitusjonen, hadde jeg ett mål: å bli fri fra frykten for at jeg kunne bli lam dersom jeg beveget meg på en gal måte. Rett nok hadde jeg den gangen "tillit" til at jeg *kunne* overvinne frykten, og ikke at jeg alt hadde gjort det. Mens en kjærlig Kristen Vitenskaps praktiserende støttet meg gjennom bønn, og like kjærlige Kristen Vitenskaps sykepleiere ga omsorg, tilbrakte jeg nesten hvert eneste bevisste øyeblikk med å tenke og be omkring et vers i Jesajas bok: "Frykt ikke, for jeg er med deg! Se deg ikke engstlig om, for jeg er din Gud! Jeg styrker deg og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd" (41:10).

"Frykt ikke" var den milde, kjærlige stemmen til min elskede Forelder som hvisket: "Vær stille nå; det er ingenting å være redd for. Jeg er her. Alt er vel." Det var Hans frimodige løfte til meg; "Det er ingenting å være redd for, fordi jeg er allmektig". Jeg ble befalt: "Slutt med å være redd. Slutt å tro på noe annet enn Meg." "Jeg holder deg oppe" sa meg at ben og muskler ikke utgjør min struktur. Isteden består min struktur av åndelige egenskaper som gjenspeiler Sannhet og Kjærlighet. "Jeg er din Gud" sa meg at alt jeg trengte å gjøre hadde Han allerede gjort. Antatte materielle tilstander kunne på ingen måte definerte, innskrenket eller trenge seg på mine handlinger som var støttet av Gud. Jeg var ikke en stakkarslig dødelig som hadde vært helt fin i det ene øyeblikket og fullstendig hjelpeløs i det neste. Jeg visste at måten Gud så meg på var den eneste som betydde noe. Så jeg vendte meg utelukkende til Gud for å finne inspirasjon til hva jeg skulle foreta meg hvert øyeblikk.

Basert på virkeligheten i hvem Gud er og derfor hvem jeg er, begynte frykten min å forsvinne, og jeg beveget meg mer og mer omkring. Ti dager etter at jeg kom til pleiehjemmet, gikk jeg ut til bilen og min mann kjørte meg hjem. Med bønn fortsatte jeg å gjøre rask fremgang, og etter noen få uker var jeg helt fri.

Vitenskap og helse sier: "Fasthold mentalt at harmoni er et faktum ..." (s.412). Når jeg tar det innover meg, vet jeg at jeg kan insistere – absolutt, øyeblikk for øyeblikk *insistere* på – at jeg er uten frykt og fri, sunn og frisk, fordi det er det er tilværelsens virkelighet for hver og én av oss. Å vite at vi er uberørt av alt annet enn Guds uendelige storhet, gjør at vi kan ha tillit til fullstendig helbredelse fordi Gud er vår "opprinnelige og endelige tilværelses kilde" (*Vitenskap og helse*, s.63). For meg betyr dette at Gud er det vi kom fra, hvor vi er, og hvor vi alltid vil være.

Midt i det som ser ut som en forferdelig opplevelse, akkurat der hvor frykt synes å være det fremste – akkurat der er virkeligheten i vår enhet med Gud. Uansett hvor mektig frykten synes å være, eller hvor fastgrodd den er i vår menneskelige forestilling om hva som er "virkelig", er den egentlig ingenting. Guds allhet gjør at det ikke er rom for noe som er ulikt Ham.

Det er ingenting som er høyere eller sikrere enn den forståelsen med Gud i sentrum som lar oss ta hvert skritt fremover i livet uten frykt. Å gå inn i hvert øyeblikk med tillit, klarhet og frihet.

Suzanne Biggs bor midt på kysten av Oregon.